

Ibi scilicet domini appellatio non continetur, qui servum bona fide possedit non magis, quam usum fructum solum habuit. Leg. 1, § 3, *De senat. consulto Syllonian*. Secundo ponamus in actione ex dicto de servo corrupto, quæ utique bonæ fidei possessori non competit, seu hoc edicto agere non potest, ut idem Ulpianus istud edictum interpretans definit leg. 1, *De serv. corrupt.*, quæ potissimum species hic mihi placet una cum sequenti. Tertio ponamus, et in edicto *De religiosis*, ad quod pertinent tres proxime sequentes regulæ, et de quo Paulus egit lib. xxvii. Id edictum diserte domino dat actionem in eum, qui mortuum in locum alienum intulit, vel inferre curavit, non vero bonæ fidei possessori. T. II, § 1, *De religios.*

(78. Sed nec male exemplum meo iudicio in fructibus poni potest. In fructuum enim ratione non semper bona fides tantum præstat, quantum veritas. Quare caute idem jurisconsultus Paulus, in l. 38, ff. *De acquirend. rer. dom.*, scripsit: « Quod ad fructus attinet, bonæ fidei emptorem loco domini PENE esse. »

POSTLIMINIUM

SUMMARIUM.

1. Postliminium quid sit? — 2. Postliminii jus non habet locum in officiis minoribus regularium. — 3. Habet tamen locum in præfaturis electivis, etiamsi non sint perpetuæ, sed ad certum tempus. — 4. Et de facto postliminium habet etiam locum in officiis ad certum tempus solum duraturis, ut patet de tutore, qui licet captus ab hostibus desinat esse tutor, tamen reversus recipit tutelam jure postliminii. — 5. Quo postliminii jure quicumque reversus statum recuperat pristinum, et munia etiam civilia et cuncta ei incolumia servantur. — 6. Postliminii jus secundum canones locum non habet

(1. Postliminium est jus amissæ rei recuperandæ ab extraneo, et in statum pristinum restaurandæ. Sic in re communis, per textum in l. *Postliminium* 19, ff. *De captivis et postliminio reversis et redemptis ab hostibus*.

(2. Postliminii jus non habet locum in officiis minoribus regularium, ad quæ regulares non assumuntur per electionem canonicam, sed sunt obedientiarii, et ad nutum superiorum amovibiles. *Communis* per textum in cap. *Cum ad monasterium*, § *Tales*, vers. *Nec alicui committatur alig. obedient. de statu monachor.* (3. Habet tamen locum postliminii jus in præfaturis electivis, etiamsi non sint perpetuæ, sed ad certum tempus, puta ad biennium, triennium et sexennium, quia prælati sic canonicè electi, eo tempore durante, juris ordiue non servato, et sine justa et rationabili causa removeri non possunt; textu expresso cap. *Monachi*, § *Priores*, *De statu monachorum*.

(4. Et de facto postliminium habet etiam locum in officiis ad certum tempus solum duraturis, ut patet in officio tutelæ; licet enim officium tutoris non sit perpetuum,

Exempli grat. bonæ fidei possessor restituere cogitur domino supervenienti fructus exstantes, necdum consumptos. Sed, et quidquid Paulus addat itidem de fructibus naturalibus, Pomponius tamen in leg. 45, ff. *De usur.*, et hos denegare videtur bonæ fidei possessori.

(79. Latissimus hic se offert campus disserendi de fructibus, quos suos facit bonæ fidei possessor; sed ne nimius sim, vide, qui rem pro dignitate tractant, Stryk, in *Usu modern.*, lib. vi, tit. 1, § 12, et plur. seq. (80. Ubi de eo etiam discutit, an iudex possit ex officio adjudicare fructus ab auctore non petitos, et Bohemer., *Introduct. in jus digestor.*, lib. vi, tit. 1, § 11 et seq.

(81. De possessore bonæ fidei quoad recuperationem impensarum, adi quoque Stryk., in *Usu modern. pandect.*, lib. v, tit. 1, § 16 et seq.

(82. Et demum quando possessor bonæ fidei, talis esse desinat, tradit idem Stryk., in *Usu modern. pandect.*, lib. ix, tit. 5; § 14.

quantum ad hoc, ut Christiani capti ab hostibus servi eorum efficiantur, sed bene quantum ad hoc, ut reversi a captivitate, omnia quæ habebant recuperent. — 7. Et ad hoc datur casus Patris Joannis Cheron provincialis Carmelitarum, qui a Turcis captus, ac postea liberatus, a sacra congregatione Episcoporum et Regular. jubetur in possessione provincialatus manuteneri, et ad liberum illius exercitium reintegrari, cassata alterius provincialis electione. — 8. Imo etiam secundum leges civiles capti a piratis, vel latronibus liberi permanent, et retinent omnia jura sua, nec est eis necessarium postliminium. — 9. Subnectuntur *Additiones aliena manu*.

sed temporale, et finiatur pubertate; ab hostibus tamen reversus recipit tutelam jure postliminii, ut expresse dicitur in *Instit. De Atiliano tutore*, § *Ab hostibus*, ibi: « Nam reversus recipiebat tutelam jure postliminii. » (5. Quo jure alia quoque omnia recuperat, ut ibi notat Glossa, in verb. *Jure postliminii*, sicuti quilibet alius reversus ab hostibus, ut est textus expressus in l. *Postliminii*, § 5, ff. *De captivis et postliminio*, § 1, ibi: « Omnia restituuntur ei jura, ac si captus ab hostibus non esset. » L. *Cum duæ* 14, ff. eodem, ibi: « Cum duæ species postliminii sint, ut aut nos revertamur, aut aliquod recipiamus, cum filius revertatur, duplicem in eo causam esse oportet postliminii, et quod pater eum reciperet, et ipse jus suum. » L. *Hostes*, 24, eodem, ibi: « Ab hostibus autem captus... postliminio statum pristinum recuperat. » et *Instit. Quibus modis jus patriæ potestatis solvitur*, § *Si ab hostibus*: unde et munia civilia recuperat. L. *Liber captus* 17, cod. *De postliminio reversis*, l. *Libertus* 17, ff. *Ad municipalem*; § 6, et incolumia cuncta ei servanda sunt. L. *Diversarum*, 20,

cod. *De postliminio reversis*, vers. *Reddantur*, ibi: « Quibus jure postliminii etiam veterum responsis incolumia cuncta servanda sunt. »

(6. Postliminii jus secundum canones locum non habet quantum ad hoc, ut Christiani capti ab hostibus eorum servi efficiantur, ut erat cautum de jure civili, ut § *Servi*, *Instit. De jure personar.*, sed bene quantum ad hoc, ut recuperent omnia, quæ prius habebant, ut clare constat ex cap. *Prima actione*, 14, caus. 16, q. 4, et cap. *Cum per bellicam*, 1, caus. 34, quæst. 1, et tenent communiter doctores, et sic semper fuit judicatum. (7. Et signanter in casu Patris Joannis Cheron provincialis Carmelitarum Vasconia, qui rediens a capitulo generali in urbe celebrato, die 31 Maii 1648, fuit in mari captus a Turcis, et cum generalis ordinis de illius captivitate certior factus fuisset, creavit vicarium provinciam, sed eo conquerente, quod vicario nomine non posset provinciam gubernare, et regularis observantia multum periclitaretur, cumque nulla spes subesset redemptionis patris Cheron, comitia provincialia indixit, in quibus die 8 Maii 1650, idem vicarius in provinciam electus est; sed die 16 Aprilis immediate præcedentis antiquus provincialis præter spem redemptus Romam perrexit, et postulavit sibi reddi provincialatum, sed generali renitente, recursum habuit ad sanctissimum D.N., reque

POSTULATIO PRÆLATORUM.

SUMMARIUM.

1. Postulatio proprie dicta, et quantum ad propositum quid sit? — 2. Postulatio est de persona aliquo impedimento, aut defectu laborante, ratione cujus non est eligibilis, ac propterea opus habet dispensatione. — 3. Postulatio potissimum differt ab electione, quia electio est personæ habilis sine dispensatione ad dignitatem; postulatio autem est personæ inhabilis sine dispensatione ad ipsam dignitatem. — 4. Proinde postulatio innititur gratiæ; electio vero juri seu justitiæ. — 5. Postulatio est duplex, scilicet solemnis, et non solemnis; et quæ utraque sit? — 6. Postulare possunt omnes illi, qui possunt eligere. — 7. Postulari possunt, generatim loquendo, soli illi, qui propter aliquem dispensabilem canonicum defectum eligi non possunt, et cum dispensatione habiles sunt ad promovendi. — 8. Duplex est defectus, seu inhabilitas, scilicet dispensabilis et indispensabilis, et quæ utraque sit? — 9. In postulatione oportet exprimere omnes hujusmodi defectus, seu inhabilitates, alioquin postulatio erit irrita. — 10. Episcopus consecratus, imo solum confirmatus, nequit eligi ad alium episcopatum, sed solum potest postulari. — 11. Potest tamen eligi episcopus nominatus, seu electus ante factam suam confirmationem. — 12. Item episcopus qui renuntiavit episcopatu, eligi potest ad aliam ecclesiam, nec debet postulari. — 13. Item episcopi titulares non sunt eligendi, sed postulandi, ut cæteri alii episcopi. — 14. Item cardinales episcopi non possunt eligi ad alium episcopatum, sed solum postulari. — 15. Cardinales autem non episcopi, uti sunt cardinales presbyteri, et diaconi, eligi possunt ad episcopatum, non vero postulari postulatione solemnî, quamvis debeant postulari postulatione non solemnî seu simplici. — 16. Prælati,

a Sanctitate Sua ad sacram congregationem Episcop. et Regular. delata, tametsi nonnulli regulares contenderent, electionem secundi provincialis fuisse legitimam, nec provinciam redemptum posse provincialatum repetere, ut in specie P. Lezana in suis Consultationibus, consult. 42, nihilominus sacr. congregat. mandavit generali ordinis, ut Patrem Cheron in possessione provincialatus manuteneret, et ad liberum illius exercitium restitueret et reintegraret, electionem novi provincialis cum omnibus inde secutis cassando et annullando, contrariis non obstantibus. Die 12 August. 1650. Sic refert Fagnan., lib. v *Decretal.*, in cap. *Per tuas*, 32, *De Simonia*, num. 46. (8. Imo etiam secundum leges civiles, capti a piratis vel latronibus liberi permanent, ut expresse habetur in cit. leg. *Postliminium*, 19, ff. *De captivis et postliminio*, § 2, ibi: « A piratis aut latronibus capti, liberi permanent, » et ideo retinent omnia sua jura, et postliminium non est illis necessarium, ut expresse dicit textus in cit. l. *Hostes*, 24, ff. eodem, ibi: « Et ideo qui a latronibus captus est, servus latronum non est, nec postliminium illi necessarium est. »

ADDITIONES EX ALIENA MANU.

(9. Num dictio juris postliminii, tum legis Corneliæ hodie obtineat; vide apud Stryk, in *Usu modern. pandect.*, lib. XLIX, tit. 15, § 1.

alique clerici et religiosi episcopo inferiores eligi possunt ad alterius ecclesiæ similem, seu superiorem dignitatem, aut prælaturam, et etiam ad episcopatum; dummodo accedat postulatio simplex, et non solemnî. — 17. Postulantes non possunt amplius variare postulationem, seu ab illa recedere, postquam postulatio est eorum subscriptionibus roborata, et superiori jam præsentata. — 18. Possent tamen postulantes variare postulat., seu ab illa recedere, si superior eum ipsis ad id consentiret, non obstante tali præsentat. facta, nec non contradictione postulati. — 19. Item postulantes possunt variare postulationem, seu ab illa recedere, quamvis jam fuerit publicata, vel etiam ad superiorem destinata; dummodo ipsi necdum actualiter fuerit præsentata. — 20. Imo possunt postulantes variare postulationem, seu ab illa recedere, quamvis talis postulatio jam fuerit ipsi postulatione præsentata, et ab eo etiam præstitus conditionatus consensus; dummodo necdum fuerit præsentata superiori. — 21. Non possunt tamen postulantes in fore conscientia variare postulationem, seu ab illa recedere absque gravi et justa causa, unde si postulatus de consensu postulantium fecisset aliquas expensas, tenentur illi ad earum restitutionem. — 22. Postulantes ad prælaturam scienter indignum, seu laborantem defectu indispensabili, pro ea vice sunt ipso jure privati potestate postulandi seu eligendi. — 23. Item ipso jure sunt pro ea vice privati potestate postulandi seu eligendi, qui postulationem vitio personæ cassatam denuo innovare præsumunt. — 24. Postulantes ad episcopatum minorem viginti septem annis saltem inceptis, aut regularem cujusvis ordinis Mendicantium non solum sunt ipso jure privati pro ea vice potestate postulandi et eligendi, sed etiam beneficiis, quæ obtinent in illa

Ecclesia, ad quam postulant, suspensi per triennium declarantur. — 25. In similibus casibus, quando postulantes privati sunt ipso jure potestate postulandi et eligendi, ea potestas devolvitur ad alios capitulares, licet numero pauciores, qui in tales indignas, seu defectuosas postulationes non consenserunt, sed expresse contradixerunt. — 26. Imo, si unus tantum e capitularibus innocens supervenit, aliis omnibus mortuis vel privatis, ille solus prælatum eligere, vel postulare poterit. — 27. Si postulatio non concurrat cum electione alterius in discordia, sed sola fiat, parte una capitularium postulante unum, et parte altera postulante alium, tunc sufficit ad ejus validitatem, et ut admitti possit a superiore, quod sit facta a majori parte capituli, etiam penitus invita parte minori. — 28. Si autem postulatio concurrat cum electione alterius in discordia, id est, si una pars capitularium unum postulet, et altera pars alium eligat, tunc requiritur, quod postulantium numerus sit duplo major, quam numerus eligentium. — 29. Si vero in concursu electionis cum postulatione numerus postulantium non sit duplo major, tunc rejecta postulatione, electio ab alia parte, quamvis minore, celebrata valet, et confirmari debet; dummodo hæc pars eligentium superat unum tertium omnium suffragantium saltem per unicum votum, et aliunde electus sit idoneus. — 30. Et de facto fuit sic novissime observatum in Coloniensi. — 31. Postulatio fieri debet, et admitti potest ab eo superiore, ad quem alias spectat prælati confirmatio; dummodo habeat potestatem dispensandi super impedimento et defectu electionis. — 32. Affertur exemplum de postulatione in meo Seraphico Franciscano Minorum de Observantia ordine. — 33. Item generatim, si quis legitime postulat ad aliquam ecclesiam, seu dignitatem episcopatu inferiorem, talis postulatio admitti potest ab episcopis, aliisque prælati, quibus competit potestas confirmandi electos ad talem ecclesiam,

(1. Postulatio proprie dicta, et quantum ad propositum, est alicujus personæ ad prælaturam, seu dignitatem ecclesiasticam erga superiorem directam petitio, ut eam dispensative admittere dignetur. Est in re communis; (2. unde, ut vides, postulatio est de persona aliquo impedimento aut defectu laborante, ratione cujus non est eligibilis; ac propterea opus habet dispensatione, ut si quis non sit procreatus de legitimo matrimonio, cap. *Innotuit* 20, De electione, vel quia non habet legitimam ætatem, aut similem defectum patiatur, quem superior non tenetur dispensative admittere ex justitia, sed solum ad dispensandum cum eo, atque ad ejus admissionem concedendam quandoque movetur ex gratia. Cap. *Bonæ memoriæ* 3, De postulatione prælatorum, et Glossa *ibi*, verb. *Gratia*.

(3. Hinc postulatio potissimum differt ab electione, quia electio est personæ habilis sine dispensatione ad dignitatem, ut patet ex ejus definitione tradita sub verb. *ELECTIO*, art. 3, num. 3. Postulatio vero est personæ aliquo defectu vel impedimento laborantis, ratione cujus non est eligibilis sine dispensatione; (4. ac proinde postulatio innititur gratiæ, electio juri, ut notat Glossa communiter recepta in cap. unico, verb. *Eligo postulando*, De postulatione prælati. in 6. Postulatio enim nullum tribuit jus postulato, utpote ex aliquo defectu inhabili, quem superior non tenetur dispensative admittere

seu dignitatem, et qui possunt dispensare super defectu, ob quem fit postulatio. — 34. Item postulatio unius episcopi ad alium episcopatum admitti potest a solo summo Pontifice. — 35. Superior, absolute loquendo, non tenetur ex obligatione justitiæ strictæ sumptæ admittere postulationem, etiamsi sit facta a capitularibus unanimiter de persona idonea, sed potest postulationem rejicere absque cujusque injuria. — 36. Tenetur tamen superior ex debito sui officii admittere postulationem rite celebratam et factam ob urgentem necessitatem, vel magnam utilitatem Ecclesiæ. — 37. Unde, si prælati inferior habens potestatem dispensandi in defectu, seu impedimento, dictam legitimam postulationem rejiciat, et nolit admittere, possunt postulantes superioris prælati officium implorare, et recusantem compellat admittere. — 38. Postulantes tenentur postulationem præsentare postulato quam citius commode poterunt; et si ipsi fuerint negligentes, non presentando infra octo dies, puniuntur, ut electores. — 39. Postulatus autem post factam sibi præsentationem postulationis, tenetur intra mensem, si velit acceptare prælaturam, præstare consensum conditionatum. — 40. Pro facienda postulatione solemnitus est observare formam scrutini. — 41. Nihilominus non est absolute necessarium pro postulatione facienda observare dictam formam scrutini. — 42. Pro facienda postulatione invalidæ sunt sequentes formulæ, nempe *Eligo postulando*, et *postulo eligendo*, aut *eligo postulandum*, seu *postulo*. — 43. Item invalidæ sunt istæ: *Eligo in postulandum*, vel *postulo eligendum*. — 44. Item invalida est etiam ista, *eligo et postulo, prout potest melius de jure valere*. — 45. Excipitur tamen casus, quando probabiliter dubitatur, utrum quis sit eligendus, vel potius postulandus. — 46. Affertur notabilis advertentia. — 47. Postulatus consensum præstare debet intra mensem post præsentationem sibi factam. — 48. Alia ad rem, *remissive*.

ex justitia, sed solum ex gratia, cap. *Bonæ memoriæ* 3, De postulatione prælatorum, juncta Glossa, *ibidem*, verb. *Gratia*. Electio autem, si sit canonicè celebrata, et ab electo acceptata, tribuit jus ipsi electo ad prælaturam, seu dignitatem, et ei, si dignus et idoneus sit, ut supponitur, ex justitia debetur, cap. *Postquam* 3, De electione, et docet communiter recepta Glossa ad Rubricam tituli *De postulatione prælatorum*, in 6.

(5. Postulatio est duplex, scilicet solemnitas et non solemnitas. Postulatio solemnitas est, quando postulatur quis ab eo superiore, qui potest in impedimento, seu defectu postulati dispensare, et de hac procedit tradita superius definitio postulationis: postulatio non solemnitas, seu simplex, est, quando quis postulatur ab eo superiore, qui non potest dispensare super impedimento seu defectu postulati, sed solum licentiam, seu consensum concedere potest ad postulati promotionem, ex quo postulatus subsit ejus jurisdictioni, nec possit sine ejus licentia, aut consensu promoveri; ut si religiosus a capitulo, seu canonicis eligatur in episcopum, debet simpliciter, seu non solemniter postulari a suo prælato, seu superiore regulari pro habenda ejus licentia, ut religiosus electus, seu eligendus possit in sui electionem consentire et sic transire de monasterio ad episcopatum, quod sine dicta sui superioris licentia, seu consensu religiosus nullimode potest, cap. *Si religiosus*

27, cap. *Si abbatem* 36, De electione. in 6.

(6. Postulare possunt omnes illi, qui possunt eligere, *Communis* per text. in cap. *Ad hæc* 1, § *Licet*, De postulat. prælatorum, cap. *Bonæ memoriæ* 3, § *Mandantes*, tit. eod. cap. *Bonæ memoriæ* 4, § *Cæterum*, tit. eod. cap. *Innotuit* 20, De electione, ubi electio et postulatio quoad jussuffragandi æquiparantur, et qui eligere possunt, etiam postulare permittuntur.

(7. Postulari possunt, generatim loquendo, soli illi, qui propter aliquem dispensabilem canonicum defectum eligi non possunt, et cum dispensatione habiles sunt ad promoveri. *Communis*, per textum, in cap. unico, *De postulatione prælatorum* in 6. Postulatio enim est inventa in subsidium electionis, ut sic illi, qui secundum canones eligi non possunt, saltem postulari, atque ex superioris gratia dispensative promoveri valeant, quando cæteris Ecclesiæ utiles esse futuri dignoscuntur; unde quando potest fieri electio, nequit fieri postulatio, cum hæc duo sibi invicem adversentur. Cap. *Unic.*, De postulat. prælat. in 6, et ibi Glossa communiter recepta in verb. *Eligo postulando*.

(8. Dicitur autem notanter propter aliquem dispensabilem canonicum defectum eligi non possunt, quia duplex datur defectus, seu inhabilitas, scilicet dispensabilis et indispensabilis: defectus, seu inhabilitas dispensabilis est ille, seu illa, in quo, seu in qua superior potest, et solet dispensare, ut est defectus natalium in illegitime natis, cap. *Innotuit* 20, De electione; item defectus sacri ordinis ad prælaturam requisiti. Cap. *Dudum* 22, De electione; item defectus ætatis, Extravag. unic. *De postulatione prælatorum*, Vinculum etiam alterius episcopatus, cap. *Etsi unanimiter* 6, De postulat. prælatorum, et hujusmodi alii defectus dispensabiles, qui non impediunt, quominus postulatus possit cum utilitate et ædificatione populi præfici, et prælati munus obire, de quibus late Joan. Andreas in cit. cap. *Etsi unanimiter* 6, De postulatione prælatorum, n. 4 et seqq. Defectus seu inhabilitas indispensabilis est ille, seu illa in quo, seu in qua superior non potest vel non solet dispensare ad prælaturam obtinendam, ut est morum infamia, hæresis, insordescencia in excommunicatione, suspensione seu interdicto, ut in cap. *Ad hæc* 1, De postulatione prælatorum; item si defectus seu inhabilitas sit talis, in quo seu in qua dispensari non solet, ut si quis sit bigamus, spurius, aut ex damnato coitu procreatus ut colligitur ex

(65) Negat tamen episcopos titulares postulari debere Georgius Chrystoporus Neller in dissertatione *De postulatione prælatorum* apud Antonium Schmidt, t. II *Thesauri ecclesiastici juris*, pag. 744; quia titularis episcopus non est actu, neque habitu suæ desponsatus Ecclesiæ, utpote quæ non ens est, neque scit aliquid de titulari episcopo, multo minus in eum consentit: non intelligitur autem conjugium sine sponsa existente, sciente, consentiente. Neque locus desponsatur cum episcopo, sed Eccle-

cap. *Nisi cum pridem* 10, § *Personæ vero*, De renuntiati.

(9. In postulatione ad superiorem directam oportet exprimere omnes hujusmodi defectus seu inhabilitates, etsi dispensabiles in postulato existentes; alioquin postulatio erit irrita, ut colligitur ex citat. cap. *Innotuit* 20, De electione; si enim taceatur unus solus defectus, dispensatio veluti subreptitia corrumpit in totum. Arg. cap. 1, *De ætat. et qualitat.*, in 6, et tenent doctores communiter.

(10. Episcopus consecratus, imo episcopus solum confirmatus, licet nondum consecratus, nequit eligi ad alium episcopatum, sed solum potest postulari. *Communis* per textum expressum in cit. cap. *Etsi unanimiter* 6, De postulatione prælatorum, ibi: « Cum eligi nullo jure potuerit, sed potius postulari: » episcopus enim, licet solum confirmatus, cum contraxerit spirituale matrimonium cum sua ecclesia, cap. *Inter corporalia* 2, cap. *Licet* 4, De translatione episcopi, non potest ad aliam ecclesiam sine Papæ auctoritate transferri, aut propria temeritate transire. Cap. *Cum ex illo* 1, cap. *Inter corporalia* 2, cap. *Quanto* 3, cap. *Licet* 4, De translatione episcopi. (11. Potest tamen eligi episcopus nominatus, seu electus ante factam suam confirmationem; quia licet fœdus conjugii spiritualis inter episcopum, et Ecclesiam in electione sit initiatum, adhuc tamen nondum est ratum, seu perfecte contractum, cum rarum primo fiat in ejus confirmatione; per textum in cit. cap. *Licet* 4, De translatione episcopi. (12. Item episcopus, qui renuntiavit episcopatu, eligi potest ad aliam episcopalem ecclesiam, nec debet postulari, quia talis non est amplius alligatus alicui ecclesiæ, cum vinculum prioris Ecclesiæ per renuntiationem legitime factam et acceptatam, sit jam penitus dissolutum. *Communis*.

(13. De episcopis titularibus est pariformiter discurrendum, ac de cæteris aliis episcopis; unde dicti episcopi titulares non sunt eligendi, sed postulandi, ut alii episcopi, cum sint veri episcopi, sicuti alii. Arg. cap. *Legimus*, § *Ubicunque*, dist. 93, cap. *Pastoralis* 7, quæst. 1, cum similibus, et etiam inter ipsos et ecclesias, ad quas consecrantur, intercedat fœdus conjugii spiritualis. Cap. *Inter corporalia* 2, De translatione episcopi; adeoque dispositio loquens simpliciter de episcopis comprehendat etiam episcopos titulares; quia ubi eadem ratio, eadem est legis dispositio. L. *Illud*, ff. *Ad legem Aquiliam*, et cit. cap. *Inter corporalia* 2, De translatione episcopi (63).

sua viva, quæ est in tali loco, ut sumitur ex cap. 21 *De elect.* Unde est tantum desponsatus potentia, destinatione et effectu suo, et Romani Pontificis; nequam actu vel effectu. Sola autem providentia et destinatio Papæ non facit spirituale conjugium, ne dicamus, hoc contrahi mox cum quacunque Ecclesia, cui, etiam renitenti, Papa præficeret episcopum. Fatemur equidem, episcopos titulares esse veros episcopos, vere consecratos, dignitate episcopis actualibus pares, habere votum decisivum in con-

(14. Item per eandem rationem cardinales episcopi non possunt eligi ad alium episcopatum, sed solum postulari, cum hoc generale sit de omnibus et singulis episcopis per superius dicta. *Communis*.

(15. Cardinales autem non episcopi, uti sunt cardinales presbyteri et diaconi, possunt eligi ad episcopatum, non vero postulari postulatione solemnī, quamvis debeant postulari postulatione non solemnī, seu simplici pro obtinenda licentia Papæ, ut possint discedere a curia Romana, et a suis respective titulis, et transire ad sibi destinatos episcopatus; ita abbas, Panormit. in c. *Cum ecclesia vestra* 57, De electione, num. 15; Fagnan., in cap. *Bonæ memoriæ* 3, De postulatione prælatorum, num. 18; Pirrhing, lib. 1 *Decretal.*, tit. 5, n. 11 Reiffenstuel, *ibidem*, num. 55, et alii passim, per textum in cap. *Ecclesia vestra* 57, De electione, ubi legitur quemdam presbyterum cardinalem fuisse electum in episcopum; et ratio est, quia in cardinalibus non episcopis cessat ratio spiritualis conjugii, ob quod episcopi non possunt eligi, sed solum postulari ad alium episcopatum; unde doctores dicentes, cardinales non episcopos postulandos esse ad episcopatum, per textum in cit. cap. *Bonæ memoriæ* 3, De postulatione prælatorum, intelligendi sunt, sicuti et ipse textus cap. *Bonæ memoriæ*, De postulatione simplici et minus solemnī, quæ reipsa est electio; quam postulationem simplicem et minus solemnem esse necessariam in electione cardinalium non episcoporum ad episcopatum, et nos ultro fatemur, ut patet supra in conclusione, cum cardinales habeant alas ligatas, nec possint sine licentia Papæ discedere ab Ecclesia Romana, et sui tituli, ubi residere tenentur. Cap. 2, *Ex gestis*, De clericis non residentibus, et si moniti non resideant, seu discessi non redeant ad residentiam, privandi sunt, ut de facto fuit privatus cardinalis Anastasius a Leone IV, in concilio Romano, prout referitur in cit. capit. *Ex gestis*, ibi: «In synodo Anastasius presbyter cardinalis tituli beati Marcelli ab omnibus canonice est depositus: eo quod parochiam suam per annos quinque contra canonum instituta deseruit, et in alienis usque hodie demoratur.»

(16. Prælati, alique clerici, et religiosi episcopo inferiores eligi possunt ad alterius ecclesiæ similem seu superiorem dignitatem aut prælaturam, et etiam ad episcopatum; dummodo accedat postulatio simplex et non solemnī, seu licentia suorum respective superiorum. *Communis*, per textum in cap. *Cum inter* 21, cap. *Dudum* 12, De electione, cap. *Si religiosus* 27, cap. *Nullus* 28, cap. *Si abbatem* 36, De electione in 6. Dicti enim sacri canones, alique similes permittunt, ut alii prælati et clerici, seu religiosi episcopo inferiores ad alias dignitates, seu prælaturas, et etiam ad episcopatus eligi possint: dummodo accedat licentia seu

cilio generali: negamus eos esse in vero spirituali conjugio, cum careant clero et subditis Christianis, ut loquitur Clem. 5, De elect., adeoque sponsa. Po-

consensus suorum respective superiorum, sine qua vel sine quo in electionem de se factam nequeunt consentire. C. *Quorumdam* 24, c. *Si religiosus* 27, De electione in 6.

(17. Postulantes non possunt amplius variare postulationem, seu ab illa recedere, postquam postulatio est eorum subscriptionibus roborata, et superiori, v. gr. Papæ, est jam tradita, seu præsentata. *Communis*, textu expresso in cit. cap. *Bonæ memoriæ* 4, De postulatione prælatorum, § *Nec obstabat*, ibi: «Si enim postquam postulatio subscriptionibus postulantium roboratur et præsentatur Summo Pontifici approbanda, possent ab ea recedere postulantes.» Nobis, inquit Innocentius III, Papa, frequenter illuderent, et iudicium nostrum ex eorum pendere arbitrio videretur.»

(18. Possent tamen postulantes variare postulationem, seu ab illa recedere, si superior cum ipsis ad id consentiret, non obstante tali præsentatione facta, nec non contradictione postulati. Arg. cit. cap. *Bonæ memoriæ* 4, De postulat. prælat., ac notant abbas. *ibid.*, num. 12; Fagnan., *ib.*, n. 50, cum aliis ibi citatis; Reiffenstuel, *ib.*, 1 *Decretal.*, tit. 5, num. 21, et alii passim, quia tunc cessaret ratio illudendi superiori, nec postulatus haberet, unde juste conquereretur cum nullum adhuc esset ipsi jus acquisitum.

(19. Item postulantes possunt variare postulationem, seu ab illa recedere, quamvis jam fuerit publicata, vel etiam ad superiorem destinata; dummodo ipsi actualiter, nec dum fuerit tradita, vel præsentata: colligitur ex cit. cap. *Bonæ memoriæ* 4, § *Nec obstabat*, De postulat. prælatorum, et tenent ibi abbas, num. 11; Barbosa, *ibidem*, num. 14, cum aliis ibi citatis; Reiffenstuel, *loc. cit.*, num. 14, et alii passim; per dictam rationem, quod postulatus non habet, unde juste conqueratur, cum per dictam postulationem, nullum adhuc jus acquisierit ratione suæ inhabilitatis nondum a superiore dispensatæ.

(20. Imo per eandem rationem possunt postulantes variare postulationem, seu ab illa recedere, quamvis talis postulatio fuerit jam ipsi postulato præsentata, et ab eo jam præstitus fuerit conditionatus consensus; si tamen necdum fuerit præsentata et tradita superiori. Engel., lib. 1 *Decretal.*, tit. 5, num. 4; Reiffenstuel, *ibid.*, num. 18; Passerinus; c. 24, De electione, q. 9, num. 17; Baldus, in c. *Postulationem* 5, De postulat. prælat., num. 2, insuper addens hoc ipsum esse verum, quamvis promiserint, se non variaturos.

(21. Non possunt tamen in foro conscientie postulantes variare postulationem, seu ab illa recedere absque gravi et justa causa, quia talis variatio seu recessio, ultra quam quod solet parere graves discordias et inimicitias, cedit in præiudicium honoris et reputationis postulati, habetque in se con-

stulationis autem necessitatem non inducit veritatis ordinis et characteris episcopalis, sed veritatis conjugii spiritualis.

tumeliam. Arg. l. *Si vero*, § final. ff. *Qui satis dare cogantur*, et notant Baldus, in cap. *Publicato* 58, De electione, num. 19; Reiffenstuel, *loc. cit.*, num. 19; Passerinus, *loc. cit.*, q. 9, num. 19 et 20 recte addens, quod si postulatus de consensu postulantium fecerit aliquas expensas, teneantur ad earum restitutionem, si sic injuste varient postulationem, cum sit penitus illicitum variare seu mutare cum alterius detrimento. Cap. *Mutare* 33, De regul. juris in 6, ibi: «Mutare quis consilium non potest in alterius detrimentum.»

(22. Postulantes ad prælaturas scienter indignum, seu laborantem defectu indispensabili, pro ea vice sunt ipso jure privati potestate postulandi seu eligendi. *Communis*, per textum in cap. *Ad hæc* 1, § *Licet*, De postulatione prælatorum, cap. *Gratum*, 2, eod. cap. *Scriptum est* 40, § *Si vero*, De electione, cum similibus.

(23. Item ipso jure sunt, pro ea vice privati potestate postulandi seu eligendi, qui postulationem vitio personæ cassatam, denuo innovare præsumunt. *Communis*, textu expresso in c. *Gratum* 2, De postulatione prælatorum.

(24. Postulantes ad episcopatum minorem viginti septem annis saltem inceptis, aut regularem eujusvis ordinis mendicantium, non solum sunt ipso jure privati pro ea vice potestate postulandi et eligendi, sed etiam beneficiis, quæ obinent in illa Ecclesia, ad quam illam postulanti, suspensi per triennium declarantur. *Communis*, textu expresso in Extravag. *Unica*, De postulatione prælat., inter communes.

(25. In similibus casibus, quando postulantes privati sunt ipso jure potestate postulandi et eligendi, ea potestas devolvitur ad alios capitulares licet numero pauciores, qui in tales indignas seu defectuosas postulationes non consenserunt, sed expresse contradixerunt. *Communis*, textu expresso in cit. cap. *Gratum* 2, De postulatione prælatorum, et concordat cap. *Bonæ memoriæ* 3, et cap. *Cum Vintoniensis* 25, De electione.

(26. Imo si unus tantum e capitularibus innocens supersit, aliis omnibus mortuis vel privatis, ille solus prælatum eligere, vel postulare poterit, ut tradit Glossa communiter recepta in cit. cap. *Gratum*, verb. *Pauciores*, et habetur clare ex l. *Sicut* 7, ff. *Quod cujuscunque Universitatis nomine*, § 2, ubi statuitur quod jus, et nomen universitatis stet, et conservetur etiam in uno, ibi: «Cum jus omnium in unum reciderit, et stet nomen Universitatis.» Gloss. *ib.*, verb. *Nomen universitatis*, et communis doctorum. Vide verb. *ELECTIO*, art. 2, num. 5, et art. 4, a num. 23 ad 25.

(27. Si postulatio non concurrat eum electione alterius in discordia, sed sola fiat, parte una capitularium postulante unum, et parte altera postulante alium, tunc sufficit ad ejus validitatem, et ut admitti possit a superiore, quod sit facta, a majori parte capituli, etiam penitus invita parte minori. Abbas, in cap. *Bonæ memoriæ* 3, De postulatione prælatorum, num. 12; Layman,

ibid., num. 5; Pirrhing, l. 1 *Decretal.*, tit. 5, num. 18; Reiffenstuel, *ibidem*, num. 22, et alii passim; et ratio est, quia ordinarie ad gesta capituli sufficit, quod concurrat major pars capitularium suffragantium, per textum in cap. *Cum in cunctis* 1, De his, quæ fiunt a majori parte capituli, cap. *Bonæ memoriæ* 3, De postulat. prælatorum, cap. *Dudum* 22, cap. *Auditis* 29, cap. *Coram* 35, cap. *Quia propter* 42, cap. *Ecclesia* 48, cap. *Cumana* 50, *In Genesi* 53, De electione, cap. *Quoniam* 3, De jure patronat., cap. *Hoc ipsum* 11, caus. 33, q. 2 et l. *Quod major*, ff. *Ad municipalem*.

(28. Si autem postulatio concurrat cum electione alterius in discordia, id est si una pars capitularium unum postulet, et altera pars alium eligat, tunc requiritur, quod postulantium numerus sit duplo major, quam numerus eligentium, ita ut duæ partes, seu duæ tertiæ capitularium in postulationem personæ idoneæ concurrant, seu consentiant, quibus duabus partibus concurrentibus, admittitur postulatio unius, et rejicitur electio alterius. *Communis*, textu expresso in cap. *Scriptum est* 40, § *Et si partes*, De electione, juncto ejus sumario, in quo sic præcise habetur, ibi: «Si postulatio cum electione concurrat, et numerus postulantium est duplo major, et postulatus est idoneus, postulatio admittitur, rejecta electione.»

(29. Si vero in concursu electionis cum postulatione, numerus postulantium non sit duplo major, tunc, rejecta postulatione, electione alia parte, quamvis minore, celebrata valet, et confirmari debet; dummodo hæc pars eligentium superet unam tertiam omnium suffragantium, saltem per unicum votum, et aliunde electus sit idoneus. Colligitur clare ex cit. c. *Scriptum est*, 40, De electione, ubi postquam Papa decrevit, quod, rejecta electione, admittatur postulatio, si postulantium numerus fuerit duplo major eligentium, statim in § *Quod si*, subjungit, oppositum esse observandum, quando postulantium numerus non reperiretur duplo major, neque eligentes excederent unam tertiam saltem per unum votum, ibi: «Quod si ad faciendum duplo majorem numerum simul omnes prædicti (scilicet postulantes) minime sufficerent, sive dignus, sive indignus fuerit postulatus; tunc, postulatione repulsa, electionem plebani auctoritate nostra confirmes: dummodo nihil obsistat eisdem, quod tanto præsulatu reddat indignum;» et sic tenent in d. cap. *Scriptum est*, Innocentius, et abbas, num. 13 et 14; Barbosa, *ib.*, num. 1; Hostiensis, in *Summa*, De postulat. prælatorum, num. 13, § final.; Reiffenstuel, lib. 1 *Decretal.*, tit. 6, n. 154, et alii plures; (30. et de facto fuit sic novissime observatum in famosa controversia inter serenissimum Josephum Clementem et ducibus Bavarie, et eminentissimum cardinalem de Furstemberg, episcopum Argentinensem pro electione, et postulatione de eis respective facta ad archiepiscopatum Coloniensem de ann. 1688. Cum enim dictus serenissimus et reverendissimus princeps,